

AK-29

Zvláštní příloha čísla . : Duch Slovenska,nejenom...

Vyšel jsem nakupovat vánoční dárky. Nechávám vše na poslední chvíli, a proto jsem si řekl, že zajedu do centra a Na Příkopěch to vše sfouknou najednou a basta. Vystoupil jsem z metra na Národní třídě, prošel kolem Slovenského kulturního střediska, chvíli jsem tam postál před výlohou a prohlížel si slovenské knižní novinky. Poté zamířil jsem Na Příkopy a u jednoho stánku si dal jednu slovenskou klobásu a porozprávěl som z prodavačkou po slovensky, pretože bola zo Slovenska. V centru jsem ale moc nepořídil i přešel jsem pěšky přes Vltavu a po ŠTEFÁNIKOVĚ ulici zamířil k Andělu. Tam snad už něco zakoupím Poblíž kostela sv. Václava udělalo se mi ale nějak mdlo a musil jsem si sednout na studenou lavičku pod vánoční stromek. Najednou zatmělo se mi před očima a hlavou mi zavířil roj slovenských slov ako ruky bozkávam , páči sa a zubná kefka a neustále vtíraly se mi na mysl akési čučorietky a za nimi protancoval mi okolo vatry chalan a bol to asi Jánošík a já měl pocit, že stojím na vrcholu Kriváně a zároveň na Ďumbiéri a že som v ČIERNÉ NAD Tisou odkud je už na skok do ČOPU. Potom mě jedna čučorietka rovnou oslovila a řekla mi to čumíš vole, ale měla svatou pravdu zíral jsem na to jako v jirákově vidění, ako by som vypil flašu borovičky...nevím ,nevím , co mne to potkalo u křižovatky Anděl, ale říkám si, když mohou mít ducha noviny a také tady občas poletuje duch doby tak proč by se nemohl do Prahy zatoulat duch Slovenska anebo slovenský duch. Čert, aby to spral tyhleto vánoce. Posezení na lavičce mi dodalo troch síly a já odpotácel se na vánoční trhy u ANDĚLA. Bezcílně jsem bloudil mezi stánky a tupě zíral na ty různé serepatičky, svíčky, mýdla , vánoční ozdoby. U jednoho stánku jsem se občerstvil svařeným vínem, vedle mne se bezuzdně ládovalo několik jedinců klobásami, přezvykovali o sto šest a já si začal představovat celý ten trávící pochod a málem jsem to nestrávil a navíc začala mi hlavou opět poletovat čučorietka se zubnou kefkou a začaly nezávisle na mé vůli rozprávát' o vánociach a k tomu se připojila božská trojice a celá ta rozprava začala se nésti v metafyzickém duchu. Dal jsem si ještě jeden svařák a řekl si, že udělám nejlépe ,když se i s čučorietkou a celou tou hovořící partou trochu projdu. Vyrazil jsem Lidickou ulicí směrem k Palackému mostu a při přechodu přes Vltavu dostala se čučorietka s kefkou přímo do mystických hlubin, protože trvaly na tom, aby jim laskavě božská trojice vysvětlila, proč není rovnou čtveřicí či dokonce pěticí a dostaly se tak jednotlivé osoby oné trojice do sporu a potom se tam objevilo cosi,co o sobě tvrdilo, že je opravdovou skutečností a že jim to všechno vysvětlí. Mezitím jsem došel až na Karlovo náměstí a přes park zamířil do Vodičkovy ulice a skrze holé větve prosvítali a blikaly pouliční lampy a také mihlo se mi mezi stromy barokní průčelí sv. Ignáce, který v tom měla asi jasno. U pomníku Elišky Krásnohorské jsem se zastavil, abych si zakouřil a abych promyslel, zda-li půjdu dál pěšky anebo zda- li pojedu metrem. Rozhodl jsem se pro podzemní dráhu a jedna z možných skutečností se neuskutečnila, nešel jsem tedy dál kolem Novoměstské radnice a na křižovatce Lazarské a Vodičkovy nepropadl pochybnostem o dalším směru své cesty a také se tím pádem ledacos nestalo a nepotkal jsem známého starožitníka, který tamtudy možná šel a nezašli jsme tedy na dvojku do šenku Vrbovec na Václavském náměstí, kde jsem potom nepotkal kapsáře, který mne nepřipravil o peněženku. Za to jsem sjel po jezdících schodech na nástupiště metra na Karlově náměstí a ve vlaku metra zaútočily na mne z plakátů jakási divná slova jako že je něco trendy play station a sexy party a několik cizinců vedle mne hulákalo cosi že mast gou bikouse ...bír a vajn a že je to fajn,takže při vystupování po schodech z vestibulu metra na Náměstí republiky, měl jsem dojem , že mne posedl nejenom duch doby , ale také slovenský duch a navíc anglosaský duch,takže už jsem pomalu nevěděl čí

jsem a to jsem ještě nekoupil jediný vánoční dárek. Před obchodním domem kotva jsem si dal další svařené víno a mezitím rozplynulo se mnoho možností, které se tak staly pouhými pomyslnými možnostmi obdařenými přesto jistou přibledlou formou existence a pouliční hodiny ukázaly, že už je půl osmé. Takže mi to od Anděla ke Kotvě trvalo hodinu, v jejímž průběhu se mi ledacos přihodilo, ale ne do toho se teď vážně nebudu pouštět, ještě duch času to by mi právě tak scházelo a tak jsem posilněn svařeným vínem vstoupil do zářící dvorany chrámu obchodu a nechal se zcela unést duchem vánoc a pochopitelně i těch může být nekonečně mnoho stejně jako může být nekonečně mnoho skutečností, ale nechal jsem těch planých úvah a ...

11.12.2011